

Dosarul nr. 2ra-1239/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

DECIZIE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală
Victor Burduh
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Stroius”,
Andrei Țîbulschii și Galina Boiarchina, reprezentați de avocatul Corneliu Pleșca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Violetei Țîbulschii
împotriva lui Chirill Țîbulski, Andrei Țîbulschii și Galinei Boiarchina succesor în
drepturi a lui Pavel Boiarchin, cu privire la declararea nulității actelor juridice

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admisă cererea de apel depusă de Violeta Țîbulschii, reprezentată de avocatul
Alexandr Tabarcea, casată hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău
sediul Buiucani și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și

împotriva deciziei suplimentare din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel
Chișinău, prin care părțile au fost aduse la poziția inițială

constată:

La 26 octombrie 2015, Violeta Țîbulschii a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Pavel Boiarchin, Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii cu
privire la declararea nulității actelor juridice.

În motivarea acțiunii a invocat că la 7 august 1987, dânsa a încheiat
căsătoria cu Chirill Țîbulski, locuind împreună și ducând gospodărie în comun
timp de 11 ani.

În urma neînțelegerilor apărute în familie, căsătoria a fost desfăcută la
12 august 1998.

A menționat că în timpul căsătoriei din mijloace comune ale soților, Chirill
Țîbulski împreună cu Pavel Boiarchin și Andrei Țîbulschii, la 2 iulie 1996, au
fondat SA „Stroius”, deținând aproximativ 1/3 din acțiunile societății.

Ulterior, SA „Stroius” a fost reorganizată prin transformare și la 22 octombrie 1998, a fost înregistrată SRL „Stroius”, fondatori fiind Chirill Țîbulski – 33 %, Pavel Boiarchin – 33 % și Andrei Țîbulschii – 34 %.

Luând în considerație faptul că SA „Stroius” a fost fondată din mijloacele comune ale ei și a lui Chirill Țîbulski, a conchis că cota-parte a lui Chirill Țîbulski de 33 % din capitalul social al SRL „Stroius” constituie proprietate comună în devălmășie a foștilor soți.

A precizat că la 9 aprilie 1998, Chirill Țîbulski i-a eliberat declarația (recipisa) prin care a recunoscut faptul că cota-parte de 33 % deținută la SRL „Stroius” constituie proprietate în devălmășie și s-a angajat că va transmite la prima cerere a ei 1/2 din aceasta.

Totodată, în urma înțelegerii comune, părțile au convenit că Chirill Țîbulski îi va oferi pentru întreținerea copilului o parte din beneficiile (dividende etc.) obținute de la SRL „Stroius”.

Drept urmare, pe parcursul anilor 2000-2010, Chirill Țîbulski din contul veniturilor obținute de la SRL „Stroius” i-a acordat ajutor financiar pentru întreținerea copilului.

La sfârșitul anului 2013, dânsa s-a adresat către Chirill Țîbulski cu privire la divizarea cotei-părți deținute de ultimul și transmiterea ei a 50 % din cota-parte, la care pârâtul i-a comunicat că din motivul înstrăinării cotei-părți (33 % din capitalul social al SRL „Stroius”) este în imposibilitate de a diviza cota-parte deținută la întreprinderea menționată.

Ulterior, dânsa a aflat despre faptul că la 25 septembrie 2013, în baza contractelor de vânzare-cumpărare nr. 1707 și nr. 1711, fostul ei soț Chirill Țîbulski a înstrăinat 17 % din partea socială a SRL „Stroius” fratelui său Andrei Țîbulschii și 16 % - prietenului său Pavel Boiarchin.

A obiectat că contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 1707 din 25 septembrie 2013 și contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 1711 din 25 septembrie 2013, autentificate la biroul notarului public Alexandra Piatac, au fost încheiate fără acordul ei în calitate de coproprietar, deci urmează a fi anulate.

A conchis că atât Andrei Țîbulschii care este fratele lui Chirill Țîbulski, cât și Pavel Boiarchin care îi este prieten cunoșteau despre faptul că la momentul fondării SA „Stroius” Chirill Țîbulski era căsătorit și respectiv, cota sa parte o deținea în coproprietate cu dânsa.

Cu referire la prevederile art. 24 din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată și art. 149 Cod civil, a punctat că în cazul în care Chirill Țîbulski a divizat partea socială de 33 %, înstrăinând 17 % lui Andrei Țîbulschii și 16 % lui Pavel Boiarchin, actul juridic contravine normelor imperative, fapt ce duce conform art. 220 Cod civil la nulitatea absolută.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 4, 5, 7, 12, 32, 38, 42, 166, 167, 174-178 CPC, art. 12, 96 din Legea nr. 1134 din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, art. 24 din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, art. 148, 150, 216-219, 220, 232, 315, 316, 369 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Pavel Boiarchin la 25 septembrie 2013 și înregistrat la biroul notarului public Alexandra Piatac sub

nr. 1711, cu aducerea părților la poziția inițială și a contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii la 25 septembrie 2013 și înregistrat la biroul notarului public Alexandra Piatac sub nr. 1707, cu aducerea părților la poziția inițială.

Prin încheierea din 10 mai 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost admis demersul reprezentantului SRL „Stroius” Valerii Raicovici și atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Stroius”.

Prin hotărârea din 6 iulie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost admisă integral acțiunea.

A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1711 din 25 septembrie 2013 a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Pavel Boiarchin, înregistrat la biroul notarului public Alexandra Piatac.

A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1707 din 25 septembrie 2013 a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii, înregistrat la biroul notarului public Alexandra Piatac.

Prin decizia din 7 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Pavel Boiarchin, Andrei Țîbulschii și SRL „Stroius”, casată integral hotărârea din 6 iulie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 10 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost atras în proces notarul public Alexandra Piatac în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea din 19 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost înlocuit pârâtul Pavel Boiarchin care a decedat cu succesul său în drepturi Galina Boiarchina.

Prin hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost respinsă acțiunea.

Au fost încasate de la Violeta Țîbulski în beneficiul lui Andrei Țîbulschii cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 de lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel în mărime de 150 de lei.

Au fost încasate de la Violeta Țîbulski în beneficiul Galinei Boiarchina cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 de lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel în mărime de 150 de lei.

Prima instanță a reținut că capitalul social al SRL „Stroius” nu este identic cu cel al SA „Stroius”, fiind constituit din contribuțiile asociaților, investite la momentul fondării, fapt confirmat prin statutul societății și certificatul eliberat de instituția bancară.

Totodată, instanța a constatat că la momentul constituirii SRL „Stroius” căsătoria dintre Violeta Țîbulski și Chirill Țîbulski era desfăcută, iar pe parcursul examinării cauzei nu au fost administrate probe admisibile și pertinente precum că banii investiți în fondul statutar al SRL „Stroius” de către Chirill Țîbulski în sumă de 1782 de lei reprezintă proprietatea lor comună.

La fel, prima instanță a menționat că Violeta Țîbulski, contrar prevederilor art. 118 CPC, nu a administrat anumite probe care ar demonstra că părțile contractante au cunoscut sau trebuiau să cunoască despre dezacordul ei la

încheierea contractelor de vânzare-cumpărare din 25 septembrie 2013, a căror anulare a solicitat.

Prin decizia din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Violeta Țîbulschi, reprezentată de avocatul Alexandr Tabarcea, casată hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Buiucani și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă.

A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1711 din 25 septembrie 2013 a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Pavel Boiarchin, înregistrat la notarul public Alexandra Piatac.

A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1707 din 25 septembrie 2013 a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii, înregistrat la notarul public Alexandra Piatac.

Prin decizia suplimentară din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, părțile au fost aduse la poziția inițială prin anularea înscrierii privind dreptul de proprietate a lui Pavel Boiarchin asupra părții sociale în mărime de 16 % din capitalul social al SRL „Stroius” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 1711 din 25 septembrie 2013, cu încasarea de la Chirill Țîbulski în beneficiul Galinei Boiarchina, succesorul în drepturi a lui Pavel Boiarchin a sumei achitate în mărime de 864 de lei și anularea înscrierii dreptului de proprietate a lui Andrei Țîbulschii asupra părții sociale în mărime de 17 % din capitalul social al SRL „Stroius” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 1707 din 25 septembrie 2013, cu încasarea de la Chirill Țîbulski în beneficiul lui Andrei Țîbulschii a sumei achitate în mărime de 918 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că în rezultatul reorganizării SA „Stroius” în SRL „Stroius”, conform datelor deținute în Registrul de stat al persoanelor juridice, Chirill Țîbulski deținea în noua societate 33 % din capitalul social, iar reieșind din prevederile art. 70 alin. (5) Cod civil, partea socială de 33 % din capitalul social al SRL „Stroius” reprezintă proprietatea comună în devălmășie a soților Chirill Țîbulski și Violeta Țîbulschi.

Ca urmare, în situația în care partea socială de 33 % din capitalul social al SRL „Stroius” a lui Chirill Țîbulski reprezintă proprietatea comună în devălmășie a soților Chirill Țîbulski și Violeta Țîbulschi, ulterior înstrăinată prin contractele de vânzare-cumpărare nr. 1707 și nr. 1711 din 25 septembrie 2013 de Chirill Țîbulski lui Andrei Țîbulschii și Pavel Boiarchin, ultimii cunoscând despre dreptul Violetei Țîbulschii, fiind conștienți de eventualele pretenții ale acesteia, contractele de vânzare-cumpărare menționate sunt lovite de nulitate absolută.

Instanța de apel a mai reținut și faptul că în statutul SRL „Stroius” nu se conțin careva clauze cu privire la posibilitatea de divizare a cotei-părți deținute de către asociați, pe când prin încheierea contractelor contestate, Chirill Țîbulski a divizat partea socială de 33 %, înstrăinând 17 % lui Andrei Țîbulschii și 16 % lui Pavel Boiarchin, fapt care potrivit art. 220 Cod civil generează nulitatea absolută a acestora.

La 22 aprilie 2019, SRL „Stroius”, Andrei Țîbulschii și Galina Boiarchina, reprezentați de avocatul Corneliu Pleșca au declarat recurs împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și deciziei suplimentare din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a

deciziei instanței de apel din 30 ianuarie 2019 și a deciziei suplimentare a instanței de apel din 10 aprilie 2019, menținerea hotărârii primei instanțe, încasarea de la Violeta Țîbulski în beneficiul SRL „Stroius” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7000 de lei, iar în beneficiul lui Andrei Țîbulskii și Galinei Boiarchina a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1500 de lei fiecare, precum și a cheltuielilor de judecată ce constau în achitarea taxei de stat pentru judecarea prezentului recurs în mărime de 150 de lei (a câte 75 de lei fiecare).

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel din 30 ianuarie 2019 și decizia suplimentară a instanței de apel din 10 aprilie 2019, considerându-le ca fiind neîntemeiate, nefondate și pasibile casării.

A reținut că potrivit pct. 4.1 și 4.3 din statutul SRL „Stroius”, capitalul social al acesteia este de 5400 de lei, fiind creat din aportul fondatorilor Chirill Țîbulski – 1782 de lei, Andrei Țîbulskii – 1836 de lei și Pavel Boiarchin – 1782 de lei.

Prin urmare, capitalul social al SRL „Stroius” nu este identic cu cel al SA „Stroius”, fiind constituit din contribuțiile asociaților, investite la momentul fondării, fapt confirmat prin statutul societății și certificatul eliberat de instituția bancară.

Suplimentar, a menționat că, deși în ședința de judecată reprezentantul lui Chirill Țîbulski a recunoscut acțiunea și a indicat asupra faptului că această cotă-parte din SRL „Stroius” este proprietate comună a soților, pe parcursul examinării cauzei probe admisibile și pertinente în acest sens nu au fost administrate.

Referirea părților la recipisa eliberată de Chirill Țîbulski la 9 aprilie 1998 este irelevantă, deoarece în acest înscris ultimul s-a referit la regimul juridic al cotei-părți din capitalul al SA „Stroius” și s-a obligat să transmită Violetei Țîbulski 50 % din această cotă-parte la cererea acesteia, fără a face referire la SRL „Stroius”.

Astfel, în situația în care Violeta Țîbulski și Chirill Țîbulski consideră că această cotă-parte are regimul proprietății comune în devălmășie, aplicabile speței deduse judecării, sunt prevederile art. 21 alin. (2) Codul familiei.

Ca urmare, pentru a putea solicita declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare din 25 septembrie 2013 încheiate între Chirill Țîbulski cu Andrei Țîbulskii și Pavel Boiarchin, Violeta Țîbulski urma să probeze că părțile contractante au cunoscut sau trebuiau să cunoască despre dezacordul său la încheierea convențiilor respective.

Contrar prevederilor art. 118 CPC, Violeta Țîbulski în acest sens careva probe nu a administrat.

Mai mult decât atât, din materialele cauzei rezultă că la momentul încheierii actelor juridice contestate, Chirill Țîbulski a declarat, în formă scrisă, în fața notarului că nu există impedimente pentru înstrăinarea cotei sale părți.

În asemenea circumstanțe se constată lipsa temeiurilor pentru declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a cotei-părți în capitalul social al SRL „Stroius” nr. 1711 și nr. 1707 din 25 septembrie 2013.

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (8) Codul familie, a remarcat că toate pretențiile Violeta Țîbulski era în drept să le înainteze până la data de 12 august 2001.

Instanța de apel a cunoscut cu certitudine faptul că SRL „Stroius” a fost înregistrată după desfacerea căsătoriei dintre Violeta Țîbulschi și Chirill Țîbulski, când soții nu mai erau în căsătorie, însă a ignorat acest aspect la soluționarea cazului.

A precizat că potrivit cerințelor legale din Legea nr. 1134 din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, publicată în Monitorul Oficial la 12 iunie 1997 nr. 142-143, care a fost republicată în Monitorul Oficial în anul 2007 nr. 142-143, art. 93, cu intrarea în vigoare la 12 iunie 1997, se menționează că statutele societăților care, până la 1 iunie 1998, nu vor fi puse în concordanță cu prezenta lege se vor considera nevalabile, iar mărimea capitalului social al SA „Stroius” de 100 de lei nu a fost majorată până la limita minimă de 10000 de lei (pentru societățile pe acțiuni de tip închis), după cum era prevăzut în art. 40 alin. (2) din Legea menționată.

Cu referire la prevederile art. 4 alin. (4), 93 alin. (6) și 96 alin. (4) din Legea menționată, a conchis că legislatorul a stabilit expres că după 1 iunie 1998, statutele societăților care nu sunt puse în concordanță cu prezenta lege sunt nevalabile. Deci, după 1 iunie 1998, nimeni nu mai poate face trimitere la statutele neconcordate ale societăților, adoptate anterior.

În cazul în care aceste statute nu corespund cerințelor Legii nr. 1134, la reorganizarea societăților a fost prevăzută obligația ca în termen de 15 zile de la reorganizarea sa acest fapt să fie adus la cunoștință întregului public, prin publicarea avizului respectiv în Monitorul Oficial.

Astfel, nu doar creditorii, dar și alte persoane cointeresate urmau să cunoască acest act juridic ce s-a realizat, în acest context este evident că la societatea transformată trec doar drepturile și obligațiile organizației și nicidecum nu altfel, or, legislatorul a prevăzut expres că societatea nu răspunde pentru obligațiile acționarilor săi și la rândul său, acționarii nu răspund pentru obligațiile societății.

A accentuat că SRL „Stroius” nu este succesorul SA „Stroius”, dar este o nouă organizație, nou formată de aceleași persoane, în alte condiții, conform cerințelor legale, iar instanța de apel nu a pus la baza deciziei contestate aceste argumente prezentate de către părți și nici nu le-a combătut.

În acest sens, a atras atenția că în SA „Stroius” Chirill Țîbulski deținea 34 % de acțiuni la suma de 34 de lei, pe când Andrei Țîbulschii și Pavel Boiarchin dețineau câte 33 % - fiecare la o suma de câte 33 de lei, pe când în SRL „Stroius”, Andrei Țîbulschii deținea 34 % cota de participare, iar Chirill Țîbulski și Pavel Boiarchin dețineau a câte 33 % cota de participare, deci printr-o nouă repartizare a cotelor de participare, unde cotele sunt diferite, se demonstrează că SRL „Stroius” nu este succesor al SA „Stroius”.

Toți cei trei fondatori menționați au investit 5400 de lei la crearea acestei noi organizații, sumele de bani respective, aparținându-le lor din avutul personal, dar nu le-au revenit de la SA „Stroius” capitalul social al căruia era de doar 100 de lei.

La fel, interpretarea art. 150 alin. (1) Cod civil nu este corectă și această prevedere legală nu colaborează cu circumstanțele din speța dată.

Potrivit pct. 5.4 din statutul SRL „Stroius”, partea socială poate fi înstrăinată liber celorlalți asociați, prin urmare, contractele de vânzare-cumpărare a părții

sociale contestate sunt perfect legale și nu contravin normelor din Legea privind societățile cu răspundere limitată.

Astfel, este eronată concluzia instanței de apel precum că 33 % din SRL „Stroius” a lui Chirill Țîbulski ar reprezenta proprietatea comună în devălmășie a foștilor soți Violeta Țîbulschi și Chirill Țîbulski.

Ca urmare, instanța de apel a interpretat eronat legea (art. 150 Cod civil), fapt care în consecință provoacă aplicarea prevederilor art. 432 alin. (2) lit. c) CPC, ca temei pentru declararea recursului.

A mai notat că la momentul fondării societății pentru a înregistra această nouă întreprindere la Camera Înregistrării de Stat pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova (pe atunci), ordinea reorganizării a persoanelor juridice era reglementată doar prin conținutul art. 38 alin. (2) Cod civil al RSSM (ediția din 26 decembrie 1964), art. 32 din Legea nr. 845 din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi (în redacția Legii nr. 1167 din 30 aprilie 1997 pentru modificarea și completarea unor acte legislative) și conținutul Regulamentului înregistrării de stat a întreprinderilor în Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50 din 29 ianuarie 1992 cu privire la aprobarea Regulamentului înregistrării de stat a întreprinderilor în Republica Moldova.

În acest context, reieșind din prevederile legale menționate, actul de transfer nu a fost prezentat la Camera Înregistrării de Stat, fapt demonstrat prin lipsa acestui act în lista documentelor prezentate din Hotărârea Camerei Înregistrării de Stat pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova din 22 octombrie 1998 și din acest considerent, Camera urma să dispună refuzul înregistrării de stat a întreprinderii recent înființate (SRL).

Instanța de apel, neaplicând normele Legii nr. 1134 din 2 aprilie 1997, a ajuns la o concluzie eronată privind trecerea drepturilor intimatei de la cota-parte în SA „Stroius” la drepturile ei la cota-parte în SRL „Stroius”, fapt care în consecință provoacă aplicarea prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a) CPC.

A obiectat că Violeta Țîbulschi nu a prezentat nicio probă prin care ar demonstra că cota de participație a fostului soț Chirill Țîbulski în capitalul social al SRL „Stroius”, ar fi fost alocată din contul mijloacelor comune și care ar fi fost suma reală introdusă.

Pe cale de consecință, contractele de vânzare-cumpărare a unei fracțiuni a părții sociale din SRL „Stroius” nr. 1707 și nr. 1711 din 25 septembrie 2013, a căror nulitate se solicită, nu contravin prevederilor Legii nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată și Codului familie.

Instanța de apel, necoroborând în ansamblu prevederile art. 24 și 25 din Legea nr. 135, a interpretat eronat legea, fapt care în consecință provoacă aplicarea prevederilor art. 432 alin. (2) lit. c) CPC.

Referitor la recipisa din luna aprilie 1998, a menționat că aceasta constituie un fals intelectual evident și aceasta este clar inclusiv prin conținutul ei.

Autorul a indicat fapte despre care nici el și nici alți participanți la crearea SRL „Stroius” nici nu cunoșteau. În luna aprilie 1998, activa SA „Stroius”, iar despre crearea SRL „Stroius” la acea perioadă nu se știa. Mult mai târziu, s-au început abordările în ceea ce privește crearea unei noi organizații și au decis să creeze o societate cu răspundere limitată, anterior nimeni nu știa despre așa ceva.

Or, prevederile deciziilor contestate, în partea cât privește pretensele lui Chirill Țîbulski către Pavel Boiarchin, Andrei Țîbulschii și SRL „Stroius” intră în contradicție și cu cele constatate prin decizia din 21 iunie 2016 a Curții de Apel, iar aceste constatări având autoritatea lucrului judecat.

A mai evidențiat că potrivit prevederilor art. 192 Cod administrativ, pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ la curțile de apel și la Curtea Supremă de Justiție se instituie complete și/sau colegii specializate de judecători, prevedere legală ce a fost ignorată de completul de judecată care a examinat cauza indicată în ordine de apel, emițând decizia suplimentară la data de 10 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 30 ianuarie 2019 a fost expediată în adresa părților la 31 ianuarie 2019 și a deciziei suplimentare din 10 aprilie 2019 la 15 aprilie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire (f. d. 103, 114 vol. III), însă careva date care ar confirma cu certitudine data de recepționare a acestora de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 22 aprilie 2019 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum rezultă din actele cauzei, Violeta Țîbulschi înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Pavel Boiarchin, Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii, a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Pavel Boiarchin la 25 septembrie 2013 și înregistrat la biroul notarului public Alexandra Piatac sub nr. 1711, cu aducerea părților la poziția inițială și a contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii la 25 septembrie 2013 și înregistrat la biroul notarului public Alexandra Piatac sub nr. 1707, cu aducerea părților la poziția inițială.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o.

Judecând apelul declarat de către Violeta Țîbulschi prin decizia din 30 ianuarie 2019, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a admis acțiunea, a declarat nule contractele de vânzare-cumpărare nr. 1711 din 25 septembrie 2013 a părții sociale SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Pavel Boiarchin și contractul de vânzare-

cumpărare nr. 1707 din 25 septembrie 2013 a părții sociale din SRL „Stroius” încheiat între Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii la 25 septembrie 2013.

Prin decizia suplimentară din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, părțile au fost aduse la poziția inițială prin anularea înscrierii privind dreptul de proprietate a lui Pavel Boiarchin asupra părții sociale în mărime de 16 % din capitalul social al SRL „Stroius” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 1711 din 25 septembrie 2013, cu încasarea de la Chirill Țîbulski în beneficiul Galinei Boiarchina, succesorul în drepturi a lui Pavel Boiarchin a sumei achitate în mărime de 864 de lei și anularea înscrierii dreptului de proprietate a lui Andrei Țîbulschii asupra părții sociale în mărime de 17 % din capitalul social al SRL „Stroius” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 1707 din 25 septembrie 2013, cu încasarea de la Chirill Țîbulski în beneficiul lui Andrei Țîbulschii a sumei achitate în mărime de 918 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că în rezultatul reorganizării SA „Stroius” în SRL „Stroius”, conform datelor deținute în Registrul de stat al persoanelor juridice, Chirill Țîbulski deținea în noua societate 33 % din capitalul social, iar reieșind din prevederile art. 70 alin. (5) Cod civil, partea socială de 33 % din capitalul social al SRL „Stroius” reprezintă proprietatea comună în devălmășie a soților Chirill Țîbulski și Violeta Țîbulschii.

Drept urmare, instanța de apel a constatat nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare menționate, în situația în care partea socială de 33 % din capitalul social al SRL „Stroius” a lui Chirill Țîbulski reprezintă proprietatea comună în devălmășie a soților Chirill Țîbulski și Violeta Țîbulschii, ulterior înstrăinată prin contractele de vânzare-cumpărare nr. 1707 și nr. 1711 din 25 septembrie 2013 de Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii și Pavel Boiarchin, ultimii cunoscând despre dreptul Violetei Țîbulschii, fiind conștienți de eventualele pretenții ale acesteia.

Instanța de apel a mai reținut și faptul că în statutul SRL „Stroius” nu se conțin careva clauze cu privire la posibilitatea de divizare a cotei-părți deținute de către asociați, pe când prin încheierea contractelor contestate, Chirill Țîbulski a divizat partea socială de 33 %, înstrăinând 17 % lui Andrei Țîbulschii și 16 % lui Pavel Boiarchin, fapt care potrivit art. 220 Cod civil generează nulitatea absolută a acestora.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia netemeiniciei cererii de chemare în judecată a Violetei Țîbulschii.

Actele cauzei atestă că Violeta Țîbulschii și Chirill Țîbulski s-au aflat în căsătorie în perioada 7 august 1987 – 12 august 1998, în timpul căreia, la 2 iulie 1996, a fost fondată SA „Stroius”, a cărei fondatori erau Chirill Țîbulski – 34%, Andrei Țîbulschii – 33%, Pavel Boiarchin – 33%.

Conform informației nr. 480 eliberate la 21 august 2015 de Camera Înregistrării de Stat, la 22 octombrie 1998 a fost înregistrată SRL „Stroius”, cu nr. de înregistrare 106056448, sediul str. Uzinelor, 12 ap. (of.) 1 mun. Chișinău, administrator Andrei Țîbulschii, fondatori Chirill Țîbulski – 33%, Andrei

Țîbulschii – 34%, Pavel Boiarchin – 33%, cu capitalul social 5400 de lei, ca rezultat al reorganizării prin transformare a SA „Stroius”, cu drept de succesor (f. d. 18-19 vol. I).

Prin hotărârea din 22 octombrie 1998 a Camerei Înregistrării de Stat pe lângă Ministerul Justiției al RM, s-a hotărât introducerea în Registrul Comercial de Stat date despre reorganizarea SA „Stroius”, nr. 103076171 din 2 iulie 1996 în SRL „Stroius” nr. 106056448 din 22 octombrie 1998 (f. d. 114 vol. I).

Se va menționa că rectificările în Registrul Camerei Înregistrării de Stat, au fost efectuate în baza procesului-verbal al adunării generale al acționarilor SA „Stroius” din 2 iunie 1998, prin care s-a hotărât de a reorganiza SA „Stroius” în SRL „Stroius”, de a schimba adresa juridică în mun. Chișinău str. Uzinelor 12 of. 1, de a majora capitalul social până la 5 400 de lei și de a împărți capitalul social în felul următor: Andrei Țîbulschii – 34%, cu 1836 de lei; Chirill Țîbulski – 33%, cu 1782 de lei; Pavel Boiarchin – 33%, cu 1782 de lei (f. d. 112 vol. I).

Potrivit certificatului nr. 2332 din 10 septembrie 1998 eliberat de Banca de Finanțe și Comerț pe Acțiuni, pe contul de decontrare a SA „Stroius” a fost depusă suma de 5400 de lei în fondul statutar (f. d. 115 vol. I).

Totodată, materialele prezentei cauze atestă că la 25 septembrie 2013, între Chirill Țîbulski și Andrei Țîbulschii a fost încheiat contractul nr. 1707 de vânzare-cumpărare a părții sociale din SRL „Stroius”, în temeiul căruia ultimului i-a fost înstrăinată partea socială în mărime de 17%, ce îi aparținea lui Chirill Țîbulski din capitalul social al SRL „Stroius” (f. d. 10-11 vol. I).

Și tot la aceeași dată, Chirill Țîbulski și Pavel Boiarchin au încheiat contractul nr. 1711 de vânzare-cumpărare a părții sociale din SRL „Stroius”, în temeiul căruia a fost înstrăinată partea socială în mărime de 16%, ce îi aparținea lui Chirill Țîbulski din capitalul social al SRL „Stroius” (f. d. 12-13 vol. I).

Modificările operate în documentele de constituire ale întreprinderii privind schimbarea componenței asociațiilor cu redistribuirea părților sociale în capitalul social a SRL „Stroius”, au fost înregistrate la data de 20 iunie 2014, lui Andrei Țîbulschii revenindu-i 51%, iar lui Pavel Boiarchin – 49%.

Drept temei de constatare a nulității contractelor din 25 septembrie 2013, încheiate între Chirill Țîbulski, Andrei Țîbulschii și Pavel Boiarchin, în temeiul cărora Chirill Țîbulski a înstrăinat partea socială ce îi aparținea din capitalul social al SRL „Stroius”, Violeta Țîbulski prin prezenta acțiune, a invocat faptul că în condițiile în care SA „Stroius” a fost fondată din mijloacele comune ale soților Țîbulschii, cota-parte a lui Chirill Țîbulski din capitalul social al SRL „Stroius” la fel constituie proprietate în devălmășie a foștilor soți, astfel că, la înstrăinarea părții sociale de către fostul ei soț, urma a fi solicitat și acordul ei.

Reieșind din circumstanțele de fapt ale speței, la caz se vor reține prevederile art. 20 alin. (3) Codul familiei, potrivit căroră, sunt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți.

În același timp, conform art. 21 alin. (2) și (4) Codul familiei, fiecare dintre soți este în drept să încheie convenții prin care să dispună de bunurile comune, cu excepția bunurilor imobile, acordul celuilalt soț fiind prezumat. Convenția încheiată de unul dintre soți poate fi declarată nulă de către instanța judecătorească, la cererea celuilalt soț, dacă se va stabili că cealaltă parte a convenției a știut sau trebuia să fi știut că al doilea soț este împotriva încheierii convenției respective. Cererea privind declararea nulității convenției poate fi depusă în termen de 3 ani din momentul când celălalt soț a aflat sau trebuia să fi aflat despre încheierea acesteia.

Din analiza prevederilor legale raportate la speța în cauză, instanța de recurs constată ca întemeiată concluzia primei instanțe cu referire la faptul că pentru a putea fi solicitată declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare 1711 și nr. 1707, ambele semnate la 25 septembrie 2013, Violeta Țîbulski urma să probeze că părțile contractante au cunoscut sau trebuiau să cunoască despre dezacordul său la încheierea convențiilor respective, însă, contrar prevederilor art. 118 CPC, anumite probe concludente și pertinente în acest sens la examinarea cauzei nu au fost prezentate.

Mai cu seamă că, la momentul încheierii contractelor de vânzare-cumpărare contestate, Chirill Țîbulski a declarat în formă scrisă, în fața notarului, că nu există impedimente pentru înstrăinarea cotei sale părți din capitalul social al SRL „Stroius” (f. d. 86-87 vol. II).

În acest sens, instanța de recurs relevă ca lipsită de suport reținerea instanței de apel precum că dobânditorii Andrei Țîbulschii și Pavel Boiarchin au cunoscut despre dreptul fostei soții Violeta Țîbulski asupra cotei-părți deținute de Chirill Țîbulski, fiind conștienți de eventualele pretenții ale acesteia.

Or, pe lângă faptul că la momentul înstrăinării părții sociale în SRL „Stroius” de către Chirill Țîbulski, căsătoria dintre ultimul și Violeta Țîbulski era desfăcută, nefiind partajate bunurile proprietate comună în devălmășie, recipisa semnată de către Chirill Țîbulski la data de 9 aprilie 1998 precum că dânsul se obligă să transmită Violetei Țîbulski 50% din cota deținută de el în SA „Stroius” la prima ei cerință, nu produce efecte juridice față de terți - cumpărătorii Andrei Țîbulschii și Pavel Boiarchin, astfel că obligația asumată prin recipisa dată, nu poate afecta valabilitatea contractelor de vânzare-cumpărare contestate în prezentul litigiu.

Pe de altă parte instanța de recurs va reține prevederile art. 150 Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, potrivit cărora asupra părții sociale a soților în societatea cu răspundere limitată dobândite în timpul căsătoriei se aplică regimul juridic al proprietății comune în devălmășie. *Soțul asociatului nu poate cere divizarea părții sociale și nici primirea sa în societate dacă actul de constituire nu prevede altfel.*

Astfel, din esența normei de drept menționate rezultă că, dacă are loc partajarea bunurilor între soți sau între foștii soți, valoarea părții sociale va fi calculată ca un bun comun, însă nu va putea fi divizată între soți dacă aceasta nu este expres stabilit în actul de constituire.

La caz, potrivit pct. 4.4 din statutul SA „Stroius”, acțiunea nu este partajabilă, iar în cazul în care aceasta aparține mai multor persoane, aceștia își pot

realiza drepturile sale față de societate prin intermediul unuia dintre ei sau prin reprezentant.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs relevă că intimatului îi revine doar dreptul de creanță, care poate fi valorificat la partaj, or, prin prisma prevederilor art. 150 Cod civil, soțului asociat îi revine partea socială ca valoare, iar celuilalt i se compensează din contul altor bunuri divizibile.

În acest context, nu are relevanță nici faptul recunoașterii de către Chirill Țîbulski a acțiunii cu privire la declararea nulității actelor juridice contestate de către Violeta Țîbulschi nu constituie temei de admitere a acțiunii.

În raport cu cele mai sus reținute, instanța de recurs constată temeinicia hotărârii primei instanțe, prin urmare netemeinicia deciziei instanței de apel.

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În același timp, prin prisma prevederilor art. 94 alin. (1), (3) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată, iar prevederile alin. (1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanța de apel, în instanța de recurs și în cadrul revizuirii, precum și prevederilor art. 96 alin. (1) și (1¹) CPC, potrivit cărora instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa de la Violeta Țîbulschi în beneficiul SRL „Stroius” cheltuielile de judecată legate de asistența juridică în mărime de 7000 de lei, precum și în beneficiul lui Andrei Țîbulschi și Galinei Boiarchina, succesor în drepturi a lui Pavel Boiarchin, cheltuielile de judecată de asistență juridică în mărime de 1500 de lei fiecare și cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat la declararea recursului în mărime de 75 de lei fiecare (f. d. 116, 117, 131, 132, 133 vol. III).

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Stroius”, Andrei Țîbulschi și Galina Boiarchina, reprezentați de avocatul Corneliu Pleșca.

Se casează integral decizia din 30 ianuarie 2019 și decizia suplimentară din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Violetei Țîbulschi împotriva lui Chirill Țîbulski, Andrei Țîbulschi și Galinei Boiarchina succesor în drepturi a lui Pavel Boiarchin, cu privire la declararea nulității actelor juridice.

Se încasează de la Violeta Țîbulschi în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Stroius” cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7000 (șapte mii) de lei.

Se încasează de la Violeta Țîbulschi în beneficiul lui Andrei Țîbulschii cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500 (una mie cinci sute) de lei și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat la declararea recursului în mărime de 75 (șaptezeci și cinci) de lei.

Se încasează de la Violeta Țîbulschi în beneficiul Galinei Boiarchina, succesor în drepturi a lui Pavel Boiarchin cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500 (una mie cinci sute) de lei și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat la declararea recursului în mărime de 75 (șaptezeci și cinci) de lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Victor Burduh

Ala Cobăneanu